

Wat eens begon als een vage afspraak wordt werkelijkheid in november 2008. De Vrije Kunstgroep Almere bezoekt Monte do Casarão om te schilderen en om vakantie te vieren.

Spannend, ook voor ons. Kunnen wij zo'n groot gezelschap aan? Is het weer geen spelbreker? Zal iedereen het wel naar zijn zin hebben? Maar alles gaat perfect. Van het begin tot het eind.

De eerste dag (1): de aankomst op vliegveld Faro; de rit naar Monte do Casarão; het enthousiaste weerzien; koffie en thee met een *pastel de nata*; de kennismaking met het landgoed en 's avonds - na een middagje bijkomen van het vroege opstaan en de lange reis - de barbecue.

De tweede dag: schilderen **op je eigen berg (2)**, rond de cottage. Het gezelschap bestaat niet alleen uit VKA-leden: er zijn ook vier echtgenoten en één dochter meegekomen. Anneloes schildert mee, de mannen gaan met Eric, die een auto heeft gehuurd, elke dag op stap.

De derde dag: schilderen **bij de ruïnes (3)**. Dat is het enige smetje: net als iedereen schilderklaar en gezeten is, gaat het miezeren. Niet veel, maar genoeg om de spullen weer in te moeten pakken. Met algemene stemmen wordt besloten terug te gaan naar de cottages, daar aan de hand van foto's verder te schilderen en op zondag een nieuwe poging te wagen.

De vierde dag (zaterdag) staat in het teken van **het dagje-uit (4)**. Met de twee busjes en de auto van Eric gaat het richting Vila Nova de Milfontes en Cabo Sardão. Aan het eind van de dag eten in Odemira, de hoofdstad van de gemeente Odemira. *Sopa, arroz de tamboril* en *puddim flan* staan op het menu en het geheel wordt opgevrolijkt door wijn, gelach en gezang (van de burens).

De vijfde dag gaat de hele club weer naar de ruïnes. Deze hernieuwde poging pakt uitstekend uit, inclusief varkens, koffie, mijn schoonzus en de buurman. Tegen vijf uur worden de werkstukken neergezet en volgt - net als alle andere dagen - **de bespreking (5)**, met Jenny als spil, precies als in Almere.

En dan is het alweer maandag, de dag van vertrek. De morgen wordt gebruikt om de laatste hand te leggen aan de schilderstukken. Dan nog één keer met zijn allen naar Casarão Velho om **samen te eten (6)**. Om vier uur staan de busjes weer voor. Zonen, zwaaien, samen met Jopie en Barend, die nog een goede week blijven: de dagen zijn omgevlogen. Bedankt Gien, Afra en Anneloes, José, Marise, Henriëtte, Ine, Rina, Paula en Jos, Monique en Eric, Marja en Kees en Jenny, en tot de volgende keer.

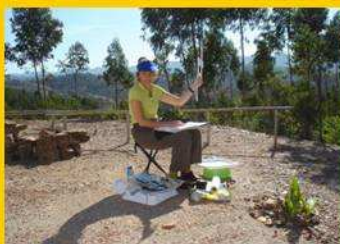
1. DE EERSTE DAG

2. OP JE EIGEN BERG

3. BIJ DE RUÏNES

4. HET DAGJE-UIT

5. DE BESPREKING

6. SAMEN ETEN

